

[lb Christensen]

Vi har sagt under forhandlingerne med regeringen, at vi da er parate til at acceptere en lavere grundskyldpromille end 11, hvis vi kan få den udstrakt til al jord, for der er jo sket en devalueringsevinst på al jord. Det forhold, at kronen bliver mindre værd, at der sker en devaluering, får jo jordpriserne til at stige, det ved enhver økonom. Derfor sagde vi til regeringen: ja men all right, lad os sætte promillen ned fra 11 til 7 eller 6 eller mindre, bare det bliver en generel grundskyld.

En generel grundskyld på 11 promille eller på 7 promille – og der kan jo på fredag blive mulighed for at stemme om, hvorvidt der skal være en generel grundskyld på 7 promille, hvis regeringen får sit ændringsforslag om nedsættelse fra 11 til 7 promille vedtaget – er jo ikke nogen ejendomsskattereform. Men det kan være begyndelsen til at inddrage nogle arbejdsfri gevinster, hvilket et kæmpe stort flertal i dette folketing, 103 mandater, har på deres program og står for, i en situation, hvor så mange andre må holde så hårdt for. Det appellerer jeg altså endnu en gang til regeringen om at tænke over.

Jens Peter Jensen (V):

For den, der har en interesse i selve tanken om grundskyld, er det foreliggende forslag, uanset om det er 11 eller 7 promille, en kompromittering af denne tanke.

Det er måske først på fredag, afgørelserne skal træffes, men forord bryder ingen trætte. Vi står i den situation, at der er partier, der nu bringes derhen, at de for at vinde sig et eller to kvartalers fred politisk skal lægge ryg til og tage ansvaret for ændringer af principiel karakter i dansk lovgivning, der rækker generationer frem. Det er det, det drejer sig om. Her er princippet og en vurdering af, hvad der er meningen med en devaluering, hvad der er hensigten med overhovedet at gennemføre den. Her er diskussionen, principperne om statsgrundskyld, og vi kan gå videre til andre ting, som man siger er taget af bordet, vigtige, principielle forslag, der er taget af bordet, men det er kun en kort frist.

Det er sådan, at partier nu bringes i den situation at skulle købe sig fred i nogle få måneder, et kvartal eller to, og så alligevel se gennemført principielle ændringer i det danske samfund, som de er imod.

Jeg håber ikke, hr. formand, at det gør noget, at jeg har taget forskud på debatten på fredag.

Niels Anker Kofoed (V):

Tal er jo noget taknemligt noget, som kan bruges på mange måder. Der har i debatten indsneget sig nogle misforståelser, for det første misforståelser om devalueringsevinst eller ikke gevinst.

Jeg vil gerne slå fast igen i folketinget, at devalueringsevinst, hvis landbruget har en fordel fremfor andre erhverv, kun kan komme i betragtning, hvis varerne ligger på mindsteprisniveau. For alle varer, som ligger over mindsteprisniveau, gælder nøjagtig de samme regler for udlandshandel som for hvilke som helst andre varer, der afsættes fra dette land. Jeg kan minde om, at flæsk og bacon, som er vores vigtigste eksport på landbrugssiden, har ligget over mindsteprisen. Derfor vil devalueringsevinsten have samme effekt på landbrugsvarer, som den har på industrivarer. Der er ingen forskel her. Jeg har også forklaret, at råvarerne til fremstilling af bacon stiger, også de indenlandske råvarer. Det mindsker også det, man kalder devalueringsevinst.

Jeg synes, vi skal have disse ting sat på plads, før man begynder at diskutere ude i hver sit hjørne.

Må jeg lige sige om nettovalutaindtjeningen, at når hr. Wilhjelm tager fat på disse ting, så er der noget rigtigt i det. Man kan selvfølgelig undre sig over, at nettovalutaindtjeningen stiger med, som han siger, 58 pct. over en vis årrække, når landbrugets indtægter ikke er steget. Det hænger såmænd ganske enkelt sammen med, at fra 1976 begyndte landbrugsproduktionen at stige, især svineproduktionen. Det vil sige, at det beløb, vi får hjem for eksport brutto, bliver så meget større. Mængden bliver større, men omkostningssiden fra afsætningsled til producent har sluppet disse ting, denne omkostningsside tager sin del. Hvad har vi ikke lavet af lovgivning, som har pålagt disse forædlingsvirksomheder ekstra omkostninger?

Tilbage bliver, når det er landbrugsejede virksomheder, en rest. Denne rest har ikke kunnet afsættes, har ikke kunnet give højere priser. Vi kan jo se, når vi tager jordbrugsøkonomisk instituts beregninger, at landbru-